

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114010849
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbeľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6114010849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eva Korbeľová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. 11. 2014 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

Obžalovaný: T. X. I. M. Ü. S. N. P., nar. XX. XX. XXXX Q. W. W.,
trvale bytom F., F. T. XX,
okres W. W.

sa podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. 3 Pv 273/14/6601-11 zo dňa 25. 08. 2014 doručenej tunajšiemu súdu dňa 26. 08. 2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 28. januára 2014 v čase okolo 11.30 h v priestore chodby na prízemí rodinného domu č. XXX/XX A. J. F. T. v obci F. po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol svojho otca T. X. X., nar. XX. XX. XXXX tak, že ho jednou zo svojich rúk zovretou v päšť udrel do oblasti hlavy, do oblasti hrude a krku, za ktorý ho v priebehu tohto konania aj schytil, čím mu spôsobil pomliaždenie hrudníka vľavo na prednej a zadnej ploche s pourazovým bolestivým obmedzením pohybového rozsahu krčnej a hornej hrudnej chrbtice so stuhnutím prichrbticových svalov a odreniny čela vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 32 dní, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodený T. X. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., F. T. XX so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26. 08. 2014 bola doručená tunajšiemu súdu obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. 3 Pv 273/14/6601-11 zo dňa 25. 08. 2014 na T. X. P., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Obžalovaný T.J. X. P., sa zo spáchania skutku mu kladeného obžalobou za vinu cítil byť v celom rozsahu nevinným a jedinú, čo mu bolo ľúto, že sa pre správanie poškodeného, ktorý je jeho otcom, dostal až pred súd.

Dôvod nezhôd bola otcova známosť so ženou, ktorú jeho rodina nepoznala a pre ktorú on požadoval trvalý pobyt, nakoľko pre seba ich súhlas nepotreboval, mal vecné bremeno doživotného bývania.

Ku skutku viedol, že dňa 28. 01. 2014 okolo 11:30 h došlo už na dvore rodinného domu v ktorom býva spolu so svojou rodinou ku hádke, ktorú začal poškodený a kedy tento žiadal, aby on strpel, na základe trvalého pobytu poškodeného v nehnuteľnosti, dlhodobé návštevy jeho novej známosti, ktorá v tom čase už dlhšiu dobu obývala spolu s otcom časť domu- prístavbu, ktorú mu nepredstavil a doteraz nevie o koho sa jedná. On sa s ním nechcel hádať a tak odišiel z dvora do domu, ktorú obáva on a bol v kuchyni, keď otec bez klopania a bez iného dovolenia vstúpil s krikom za ním. Jeho slovné útoky a vyhrážky sa stupňovali, stále opakoval, že sa postará o to, aby jeho rodinu dostal na ulicu, vysmieval sa, že urobí všetko preto, aby z neho a jeho rodiny spravil bezdomovcov. Keď on na toto nereagoval, poškodený sa pobral na odchod, pričom nezavrel za sebou vstupné dvere. Preto ich išiel zavrieť on, vtedy sa poškodený nečakane zvrhol a práve on ho fyzicky napadol, udrel ho po tvári. Následne ho poškodený začal udierať pästami do tváre, hrudníka, krku, snažil sa ho škrtiť a preto mu on chytil ruky za zápästia, aby nepokračoval v útoku na jeho osobu. Mal ale problém otcovi udržať ruky, lebo bol dosť agresívny a nakoniec musela zasiahnuť jeho manželka, ktorá všetko videla a ktorá sa postavila medzi nich. Následne na to poškodený odišiel a za chvíľu už prezečnený, z domu odišiel.

Poškodený mu spôsobil ranu na ústach a škrabance na tvári, hrudi a krku. Už keď ho poškodený udrel ako prvý po tvári, práve on bol od krvi, voči otcovi neútočil, iba sa bránil, držal ho za ruky, pričom sa otec sám poškrabal na čele.

Ak mal poškodený nejaké zranenia, mohol mať pomliaždené zápästia, za ktoré ho pri útoku držal od seba a ak mal drobné škrabance, tieto si mohol spôsobiť sám, ako sa vrhal na neho. Nevedel sa vyjadriť, akým spôsobom došlo u poškodeného k ďalším zraneniam, ale keď po incidente tento odchádzal z domu, chrbticu mal v poriadku, nakoľko bez problémov odšoféroval auto na Obecný úrad Poníky, Policajné oddelenie Slovenská Ľupča a na lekárske ošetrenie

Namietal aj odborné vyjadrenie znalca k zraneniam poškodeného a aj dĺžku liečby 32 dní, nakoľko poškodený po celú dobu údajnú dobu liečenia vykonával činnosti, ktoré by, ak by mal zranenia uvedené v posudku, vykonávať nemohol. Celú dobu sa bez problémov pohyboval po dome a dvore, nerobilo mu problém píliť drevo a následne ho prenášať cez celý dvor v debničke, až do prístavby, strihal stromčeky z rebríka, strihal hrozno, kriky, vypaľoval lístie v záhrade.

Podľa obžalovaného, hlavným motívom jeho napadnutia poškodeným, bol jeho záujem dostať sa späť k nehnuteľnosti, ktorú v minulosti napísal na svoje deti, teda jeho a súrodencov, formou darovacej zmluvy, ale oni otcovi za to vlastne zaplatili. Poškodený sa ho preto snaží krivo obviňovať, jeho konanie je dopredu premyslené.

V závere poukázal na to, že tvrdenie o napadnutí otca nie je založené na pravde, poprel že by on mal fyzický kontakt s otcom okrem toho, čo práve otec udrel jeho, keď sa snažil zatvoriť dvere a on iba vykryval otcov útok voči nemu. Zdôraznil, že on, na rozdiel od poškodeného nikdy nebol trestne stíhaný a teda nebol ani súdom trestaný.

Svedok - poškodený T. X. X., otec obžalovaného, uplatňujúc si náhradu škody voči obžalovanému v zmysle odborného vyjadrenia znalca MUDr. Karola Dókuša vo výške 1153,60 €, pred súdom popísal svoj návrat domov po 20 rokoch, správanie jeho syna - obžalovaného a vybavovanie si trvalého pobytu v dome, ktorého on už nebol vlastníkom až zistil, že súhlas nepotrebuje, keďže mal v dome zriadené vecné bremeno, čo oznámil aj obžalovanému práve v deň skutku. Poprel, že by trvalý pobyt chcel pre svoju priateľku P. M.E.Ď..

Nepoprel, že vošiel bez pozvania do obytnej časti domu užívaného rodinou obžalovaného a že pri svojom odchode nezavrel za sebou vchodové dvere. K samotnému priebehu incidentu, popierajúc, že by pri ňom on kričal, uviedol, ako sa jeho syn na neho vyrútil a strčil do neho, až zaletel do schodišťa a tam ho obžalovaný tľkol. Syn ho bil pästou do čela, do prs, držal ho pod krkom a ako narazil o stenu, doteraz ho bolí lopatka. Obžalovaný ho teda „dobil ako žito“, on sa bránil dajúc si ruky pred tvár, až do toho incidentu medzi nich vstúpila nevesta, vtedy ho obžalovaný prestal biť a on odišiel k sebe. Vtedy mal návštevu svoju známu a až od nej zistil, že mal krvavé čelo, preto hneď išiel k obvodnej lekáreke a následne na políciu.

Obvodnú lekárku mal po ceste keď šiel na políciu, v ten deň ordinovala a preto sa u nej zastavil a povedal jej, čo sa mu stalo. Keďže ona bola už na odchode z ambulancie, len si poznačila, že tam bol. Vyšetřila ho len zbežne a povedala mu, aby prišiel za ňou v utorok a vtedy mu urobila podrobnejšiu prehliadku, popozerala sa na neho lepšie a poslala ho na krčné, interné. Prečo nevyhľadal hneď po incidente aj odbornú lekársku pomoc sa vyjadriť nevedel.

Svedkyňa P. B. X., manželka obžalovaného a nevesta poškodeného, potvrdila výpoveď obžalovaného o tom, ako v daný deň ona z izby kde dokončovala diplomovú prácu, počula vo vchodových dverách vravu, krik svojho svokra - poškodeného, z ktorého dôvodu vyšla z izby. Videla, ako jej manžel chcel zatvoriť vchodové dvere a tiež aj spolu so synom, ktorý prišiel tiež pre počujúci krik, spolu videli ako svokor udrel jej manžela päťou do tváre a opakovane ho napádal, škrtil, pričom jej manžel sa len bránil útoku svojho otca. Poprela, že by jej manžel sácal svokra, tento len chcel, aby svokor odišiel. Od tohto incidentu sa aj ich deti boja svojho starého otca - poškodeného.

Na svojom tvrdení, že osobne videla útok jej svokra na manžela a že svokor jednoznačne ako prvý udrel jej manžela, ktorý sa len bránil, zotrvala svedkyňa aj pri odstraňovaní rozporov s jej výpoveďou z prípravného konania, kedy sa vyjadrovala o tom, že incident len počula. Trvala teda na tom, že práve pre krik svokra, ktorý počula, vyšla z izby, rovnako ako aj ich syn a následne už všetko videli. Svokor pritom neustále vykrikoval, že chce naspäť svoj dom, že ich vyhodí z domu a urobí z nich bezdomovcov.

V priebehu konania sa súd za súhlasu obžalovaného oboznámil čítaním s obsahom zápisníc o výsluchu svedkov P. M. č.l. 54-56 a C. P. č.l. 57-59.

Svedkyňa P. M. uviedla, niekedy v januári tohto roku bola na týždeň na návšteve u jej kamaráta T. X.Ü.S. st. a v deň, keď došlo k incidentu, ona v kuchynke robila palacinky, bola tam sama, keď zrazu začula strašný krik, nepočula však, kto čo kričal. Išla k oknu a počula strašný krik tak T. X.Ü.S. X., tak aj jeho syna T. X.Ü.S. P... S určitosťou potvrdila, že nič z toho, čo sa odohralo medzi nimi, ona na vlastné oči nevidela.

Po krátkej dobe T. X.Ü.S. X. prišiel za ňou a vtedy ona videla, ako mu z čela tečie krv. Bol doškriabaný, niekde na tvári, asi v oblasti líca, ale s odstupom času si to už nepamätá, na ktorej strane tváre. Taktiež sa jej sťažoval, že ho syn udrel a že ho bolí chrbát a aj hlava. Ona bola z toho v hroznom strese, bola vystrašená, lebo niečo také ešte nezažila. Potom išiel T. X.Ü.S. X. hneď za lekárkou a keď sa vrátil, išli spoločne na jeho aute na políciu do Slovenskej Ľupče, oznámiť, čo sa stalo.

Svedok C. P. - starší referent zamestnaný na Krajskom riaditeľstve policajného zboru v Banskej Bystrici, na výkon služby som zaradený na Obvodnom oddelení policajného zboru v Slovenskej Ľupči uviedol, že si spomína, že niekedy začiatkom roku 2014 v mesiaci január v doobedňajších hodinách otvoril dvere na oddelení, pretože tam mala byť nejaká osoba s tým, aby zistil o čo ide. Po vpustení osoby, ktorá zvonila zistil totožnosť tejto osoby, meno si už s odstupom času nespomenul, ale bola to osoba mužského pohlavia a opýtal sa, aký má problém, resp. či jej s niečím môže pomôcť. Tento pán sa ho následne opýtal, či na oddelení prijali oznámenie od jeho otca, ktorého meno si už tiež nepamätal. On následne prešiel administratívne pomôcky stálej služby obvodného oddelenia a to aj niekoľko dní dozadu, pričom zistil, že žiadne takéto oznámenie v týchto pomôckach nebolo uvedené. Toto tomuto pánovi aj oznámil a ďalej sa ho opýtal, či sa mu niečo stalo, resp. či chce niečo oznámiť, na čo mu on povedal, že keď neprijímali žiadne oznámenie od jeho otca, tak on nechce nič oznamovať a následne z oddelenia odišiel.

Následne sa súd oboznámil aj s obsahom listinných dôkazov, ktoré boli čítané a to priestupkový spis OO PZ Slovenská Ľupča ORPZ-BB-OPP5-21/2014-P a z neho záznam o podaní oznámenia čl. 1, ambulancná správa MUDr. Oľgy Motoškovej zo dňa 30. 01. 2014 čl. 5, lekárska správa MUDr. Oľgy Motoškovej zo dňa 25. 02. 2014 čl.6, odborné vyjadrenie znalca MUDr. Karola Dókuša č.781-IV/2014 čl. 7-15 a ďalej správy a charakteristiky na obžalovaného čl. 71-77, odpis z jeho registra trestov čl. 78, trestný rozkaz 4T 62/2014 čl.95-96, odpor obžalovaného proti trestnému rozkazu čl. 99, návrh splnomocnenca poškodeného čl.128, po prečítaní ktorých, neboli vznesené žiadne pripomienky a námietky, až na nesúhlas obžalovaného s obsahom odborného vyjadrenia znalca k zraneniam poškodeného s poukazom na to, že znalec vychádzal z lekárskeho správ MUDr. Oľgy Motoškovej, ktorá pri prvej návšteve poškodeného tohto ani poriadne neprehliadla, znalec vychádzal len so subjektívnych pocitov poškodeného a sám ho tiež nevidel.

Zo záznamu o podaní oznámenia bolo zistené, že dňa 28. 01. 2013 (správne malo byť 2014) o 12:50 sa na Obvodné oddelenie PZ, Slovenská Ľupča dostavil poškodený T. X. X., ktorý uviedol, že v deň podania oznámenia v čase asi okolo 11:30 hod, prišiel do chodby v časti domu, ktorú obýva jeho syn, ktorý sa v tom čase nachádzal v kuchyni a chcel vidieť jeho reakciu na skutočnosť, že na trvalý pobyt v nehnuteľnosti nepotrebuje jeho súhlas. Povedal mu to a následne sa pobral z chodby späť smerom ku schodisku. Jeho syn Dušan mu však pri odchode začal nadávať a súčasne chcel, aby jeho priateľka z jeho domu odišla preč. Následne sa syn k nemu priblížil, pričom ho asi trikrát udrel päťou do oblastí hlavy, čela. On sa aj snažil uvedeným úderom kryť, avšak syn je o hlavu vyšší, mal nad ním prevahu. Oznamovateľ taktiež uviedol, že syn ho mohol zasiahnuť úderom aj do prs či krku, alebo ho za tieto časti držal druhou rukou, nakoľko ho tieto časti bolia. V útoku na neho prestal až vtedy, keď medzi nich vstúpila manželka jeho syna. Po konflikte oznamovateľ ihneď išiel do svojej časti domu za svojou priateľkou, následne navštívil aj lekárku v obci Poniky, ktorá ho v krátkosti vyšetrila, lebo sa ponáhľala k pacientovi. Menovaný v dôsledku útoku svojho syna T. utrpel viditeľné poranenia a to dve odreniny v ľavej časti čela a žiadal, aby bol jeho syn za toto svoje konanie postihnutý.

Z ambulantnej správy MUDr. Oľgy Motoškovej zo dňa 30. 01. 2014 bolo zistené, že poškodený ako pacient sa dostavil na ošetrenie do Ambulancie obvodnej lekárky pre dospelých MUDr. Oľgy Motoškovej v obci Poniky dňa 28. 01. 2014 o 12:00 hod a uviedol, že okolo 11:30 hod toho istého dňa bol napadnutý synom, ten ho mal chytiť rukou pod krk, udrel ho do hrudníka, narazil na stenu chrbtom. Objektívnym nálezom boli dva škrabance na čele nad ľavým obočím, bolestivosť hrudníka vo výške prsnej bradavky smerom ku hrudnej kosti, bolestivosť v oblasti ohryzka. Iné obtiaže neudáva, doporučená mu bola kontrola dňa 30. 01. 2014 a boli mu predpísané analgetiká.

Pri vyšetrení dňa 30. 01. 2014 pacient udáva zhoršenie bolestí v uvádzaných lokalitách a na ľavej strane šije, v oblasti ľavej lopatky s hučaním v ľavom uchu. Objektívnym nálezom bola zhoršená pohmatová bolestivosť na ľavom hrudníku s drobným hematómom, bolestivé a stuhnuté boli prichrbticové svaly a tiež ľavý trapézový sval, bolesť pri rotácii hlavou, dve suché krusty po poškrabanií bez zápalu okolia, ľavý zvukovod a bubienok intaktný, nebolestivá ušnica aj okolie. Stav bol hodnotený ako pomliaždenie hrudníka vľavo na prednej aj zadnej ploche s po úrazovom bolestivým obmedzením pohybového rozsahu krčnej a hornej hrudnej chrbtice so stuhnutím prichrbticových svalov a odreniny kože čela vľavo. Kontrola bola doporučená o týždeň.

Z odborného vyjadrenia znalca MUDr. Karola Dókuša č. 781-IV/2014, bolo zistené, že tento pri popise zistených zranení na tele poškodeného, posúdenia charakteru, mechanizmu a spôsobu vzniku zranení, ako i určenie potrebnej dĺžky liečby a práceneschopnosti, so vznikom prípadných trvalých následkov, s obmedzeniami v bežnom spôsobe života a vyčíslením výšky odškodnenia bolestného u poškodeného T.Y. X., nar. XX. XX. XXXX, ktoré menovaný mal utpieť dňa 28. 01. 2014 v čase okolo 11:30 hod pri fyzickom napadnutí svojim synom, vychádzal len zo zdravotnej dokumentácie poškodeného, založenej na Ambulancii obvodnej lekárky pre dospelých MUDr. Oľgy Motoškovej v obci Poniky a jeho vyšetrení dňa 28. 01. 2014 a 30. 01. 2014.

Znalec poukázal na to, že pri následných kontrolných vyšetreniach na ambulancii obvodnej lekárky bol konštatovaný len postupný ústup obtiaží a ich zmiernovanie až tak, že liečba, trvajúca od 28. 01. 2014 mohla byť ukončená dňa 20. 02. 2014

Takéto poranenie, vzhľadom na jeho charakter, rozsah a lokalizáciu na tele poškodeného, potrebný spôsob liečby a obtiaže sprevádzajúce poškodeného v dôsledku poranení, je potrebné tieto zo súdno-lekárskoho hľadiska hodnotiť ako ublíženie na zdraví.

Z hľadiska všeobecnej povahy a závažnosti poranení zistených na tele poškodeného sa tieto radia medzi ľahké úrazy.

Poškodený okrem prvých dní až týždňa nebol výraznejšou mierou obmedzovaný v schopnosti samostatného aktívneho pohybu a chôdze ako aj vedomého aktívneho konania a tiež mohol sám bez cudzej pomoci vykonávať prakticky všetky základné, bežné životné úkony a potreby, bol teda dostatočne sebestačný.

Bežne sa doba liečby (práceschopnosti) pri takýchto zraneniach pohybuje v trvaní zhruba od 2 - 4 týždňov v relatívne menej závažných a nekomplikovaných prípadoch a v danom prípade, keďže poškodený bol dôchodca, nebola mu vystavená práceschopnosť a doba liečby trvala od 28. 01. 2014 do 28. 02. 2014, ktorú dobu liečenia znalec pokladá za primeranú, charakteru a závažnosti zistených poranení na jeho tele plne zodpovedajúcu.

Podľa znalca sa takéto poranenia zhoja a upravia tak, že nezanechávajú žiadne také trvalé následky, ktoré by viedli k obmedzeniam v bežnom spôsobe života, či mali by za následok zníženie alebo obmedzenie pracovnej spôsobilosti, či zníženie možnosti kultúrno-spoločenského a športového vyžitia sa v budúcnosti.

Vyšetrené okolnosti prípadu a priebeh poškodeným popisovaného napadnutia zo strany útočníka, ako to vo svojej výpovedi uviedol T. X. X.. - fyzická inzultácia synom, keď mal byť udieraný päťou do oblasti čela vľavo, chytený rukou od prednej strany pod krk, udretý, resp. udieraný do ľavej prednej plochy hrudníka a tiež sotený a narazený do steny za ním - sú v dobrom súlade s objektívnym nálezom poranení, ich rozsahu a lokalizácie na jeho tele.

Spôsob priebehu konfliktu, ako to popisoval obžalovaný a ako vysvetľoval vznik všetkých poranení na tele poškodeného, znalec označil ako nevhodný a nespôsobilý vytvoriť také poranenia a v takej lokalizácii, ako boli objektívne zistené na tele poškodeného.

V závere znalec u poškodeného T. X. X.. vyčíslil odškodnenie bolestného za úraz zo dňa 28. 01. 2014 spolu vo výške 70 bodov (1. pol. 02 - odreniny tváre - 05 bodov, 2. pol. 76 - pomliaždenie hrudníka na prednej aj zadnej ploche x 2 - 40 bodov, 3. pol. 104 - podvrtnutie krčnej chrbtice - 25 bodov), čo predstavuje sumu 1153,60 €.

Ku svojmu odbornému vyjadreniu bol pred súdom vypočutý znalec MUDr. Karol Dókuš, ktorý bol osobne aj pri vypočutí obžalovaného T. X. P., poškodeného T. X. X.. a svedkyne P. B. X.E. a napriek ich výpovediam pred súdom, tento v plnom rozsahu zotrval na záveroch odborného vyjadrenia č. 781-IV/2014.

Opakovane potvrdil, že pri svojom vyjadrení výlučne vychádzal len z podkladov z ošetrení poškodeného jeho obvodnej lekárky MUDr. Motoškovej, ktorá poškodeného videla polhodinu po vzniku zranení a v jej lekárskej správe boli uvedené len ňou evidentne viditeľné poranenia. Toto vyjadrenie lekárky, bolo pre znalca postačujúce a jemu nebolo potrebné osobne vidieť poškodeného. Potvrdil, že intenzita útoku obžalovaného bola ľahká, až stredne ťažká.

Podľa § 2 ods.10 Tr. por. súd je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Dôkazy obstaráva z úradnej povinnosti, pričom právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Súd je ďalej povinný v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa 156 ods. 1 Tr. zák., kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa 156 ods. 2 písm. a) Tr. zák., odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa 127 ods. 4 Tr. zák., blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú

za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Zo zákonného znenia skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. vyplýva, že jeho objektom je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Trestný zákon, na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy, vymedzuje pojem ublíženia na zdraví (§ 123 ods. 2), pričom v zmysle tejto definície ublížením na zdraví nie je každá porucha zdravia (napr. prechodné bolesti, nevoľnosť, odreniny, nepatrné ranky a pod.), ale len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Pod pojmom „nie na krátky čas“ sa rozumie doba okolo 7 dní, ale pri súčasnom splnení všetkých ďalších kritérií.

Zo subjektívnej stránky sa pri tomto prečine vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj to, že tento úmysel smeroval k samotnému ublíženiu na zdraví.

Pri správnom posudzovaní konania páchatel'a, ktorým sa útočilo na zdravie iného občana, nemožno vychádzať len z toho, aká ujma na zdraví bola útokom spôsobená, ale treba prihliadať aj na okolnosti, za akých sa útok uskutočnil, akým predmetom sa útočilo a aké nebezpečenstvo napadnutému z útoku hrozilo.

Na základe zásad stanovených najmä v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., súd po vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení jednotlivito každý dôkaz zvlášť, ako i v ich súhrne, mal za to, že u obžalovaného T. X. P. nedošlo jednak k naplneniu skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a zároveň zistil, že závažnosť skutku spáchaného obžalovaným, je nepatrná.

Súd mal teda za jednoznačne preukázané, s poukazom na odborné vyjadrenie znalca MUDr. Karola Dókuša a jeho závery, ako i na vypočutie strán pred súdom, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k fyzickému stretu, v dôsledku ktorého utrpel poškodený v oblasti čela dva škrabance, iné poranenia nad všetky pochybnosti preukázané neboli.

Ak znalec pred súdom opakovane zotrval na tom, že pri svojom odbornom vyjadrení vychádzal len z ambulantnej správy MUDr. Oľgy Motoškovej (ani z jednej z jej správ nevyplýva, že by poškodeného obžalovaný udieral päťou do oblasti čela vľavo), ostalo pre súd nepochopiteľné, z čoho znalec vychádzal, keď toto tvrdenie poškodený obvodnej lekárke neuviedol, znalec poškodeného osobne nevidel a túto skutočnosť začal poškodený tvrdiť až v konaní pred súdom. Samotným objektívnym nálezom pri prvom vyšetrení poškodeného boli dva škrabance na čele nad ľavým obočím, ktoré však údermi päťou vzniknúť nemohli a žiadne podliatiny v oblasti čela poškodeného obvodná lekárka nekonštatovala. Ani pri následnej kontrole, kde sa hovorilo už len o suchých krustách po poškrabaní (nie po úderoch päťou), bez zápalu okolia, poškodený údery päťou nespomenul.

Podľa súdu, ani samotné prípravné konanie a ani obžaloba sa dôsledne nezaoberali tou skutočnosťou, či skutok, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný, je vôbec trestným činom, keďže zo znenia Trestného zákona je zrejmé, že trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pojem trestný čin je teda možno charakterizovať ako súhrn objektívnych a subjektívnych skutočností, podmieňujúcich trestnú zodpovednosť, teda skutočností, charakterizujúcich individuálne určitý ľudský zásah do vonkajšieho sveta, ak sú v ňom naplnené znaky činu uvedeného v Trestnom zákone. Z toho vyplýva, že nie každý skutok je trestným činom. Trestným činom je skutok len vtedy, ak napĺňa obligatórne znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a zároveň je jeho závažnosť, s ohľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a väčšia ako nepatrná resp. u mladistvých väčšia ako malá.

Na strane druhej, v § 10 ods. 2 Tr. zák. je jednoznačne uvedené, že nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa citovaného ustanovenia sa jedná o výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov vo vzťahu k prečinu a je dolnou hranicou platnou pre prečiny.

Stupeň závažnosti nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách, ale je určený spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, ako i mierou zavinenia a pohnútkou páchatela. Všetky tieto uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných a podstatné je, aby ich závažnosť bola nepatrná.

Vzhľadom na uvedené, v danom prípade a na základe vykonaného dokazovania v tomto konaní, treba uviesť, že

spôsob vykonania činu obžalovaným T. X. P. v súvislosti s posudzovaním mechanizmu vzniku poruchy zdravia u poškodeného T. X. X., bolo úlohou znalca MUDr. Karola Dókuša, ktorý súdu podal odborné vyjadrenie k možným príčinám vzniku zranenia a najmä k tomu, či mechanizmu jeho vzniku tak, ako ho opísal poškodený a obžalovaný, zodpovedá v posudzovanom prípade jeho odborným poznatkom. Znalec síce jednoznačne neustálil skutkový priebeh a mechanizmus vzniku zranenia poškodeného, ale podľa neho priebeh poškodeným popisovaného napadnutia zo strany útočníka, je v dobrom súlade s objektívnym nálezom poranení, ich rozsahu a lokalizácie na jeho tele a na druhej strane spôsob priebehu konfliktu, ako to popisoval obžalovaný a ako vysvetľoval vznik všetkých poranení na tele poškodeného, znalec označil ako nevhodný a nespôsobilý vytvoriť také poranenia a v takej lokalizácii, ako boli objektívne zistené na tele poškodeného. Tu treb opakovane uviesť, že znalec vyhotovil svoje odborné vyjadrenie len na podklade ambulantnej správy z ošetrenia poškodeného jeho obvodnou lekárkou MUDr. Oľgou Motoškovou v jej ambulancii v obci Poniky, ktorá poškodeného v deň skutku ani poriadne neprehliadla (čo potvrdil aj samotný poškodený) a táto u poškodeného objektivizovala len ňou viditeľné dva škrabance v oblasti čela a poškodeným subjektívne udávané bolesti v miestach poranení, t.j. prednej plochy hrudníka vľavo, vrátane prednej plochy krku vo výške ohryzka, iné obtiaže vtedy poškodený neudával. Táto obvodná lekárka u poškodeného o dva dni neskôr už konštatuje v podkoží poškodeného viditeľný podkožný krvný výron, ale v oblasti hlavy - čela, žiadne viditeľné zranenie od údermi pästí nezistila.

Súdu sa preto nezdal celkom logický postoj a konanie poškodeného, ktorý nevedel odôvodniť, z akého dôvodu nevyhľadal odborné vyšetrenie svojich zranení, keď tento v deň skutku svojim motorovým vozidlom bol schopný urobiť oznámenie na OO PZ v Slovenskej Ľupči, pričom pri podaní vysvetlenia si tento nebol vôbec istý, či ho jeho syn - obžalovaný, zasiahol aj úderom do prs, či krku. Pri následných svojich výpovediach to už ale opisuje jednoznačne.

Čo sa týka následkov, znalec jednoznačne zhodnotil, že u poškodeného sa jednalo o ľahké zranenie bez trvalých následkov a intenzitu útoku obžalovaného označil za miernu, stredne ťažkú.

Okolnosťami, za ktorých bol čin obžalovaným spáchaný, sú v danom prípade u neho existujúce resp. neexistujúce poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Na strane obžalovaného T. X. P. nebola zistená súdom ani jedna priťažujúca okolnosť, ale práve naopak bolo zistené, že tento nebol v minulosti ani raz súdom odsúdený a ani priestupkovo riešený, teda pred spáchaním skutku viedol riadny život, čo je v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., považované za okolnosť poľahčujúcu.

Pre mieru zavinenia a teda pre subjektívnu stránku uvedeného trestného činu spáchaného obžalovaným nestačí len zistenie, že tento konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jej úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 15 písm. a), resp. § 15 písm. b) Tr. zák., čo jednoznačne preukázané nebolo, práve s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie poškodeného hrozilo z útoku. Pre súd bolo jednoznačne zistené, že celý konflikt začal nedovoleným vstupom poškodeného do časti nehnuteľnosti, ktorú obýval obžalovaný so svojou rodinou a to za účelom, ako sám poškodený uviedol pri podaní oznámenia, aby „zistil reakciu svojho syna - obžalovaného, že už nepotrebuje jeho súhlas na trvalý pobyt“. Ak by teda poškodený bez súhlasu obžalovaného nevošiel do časti domu, ktorý on neužíval a v podstate ho neprovokoval svojim vyjadrením, k samotnému incidentu medzi obžalovaným a poškodeným by nedošlo, keďže bolo oboma potvrdené, ako aj svedkyňou B. X.Ü.S.,

že títo v podstate spolu ani nekomunikovali a len sa navzájom tolerovali, že obaja bývajú v tej istej nehnuteľnosti.

Pohnútkou obžalovaného podľa súdu jednoznačne nebol jeho úmysel poškodeného napadnúť a spôsobiť mu zranenia, ale zrejmom pohnútkou bola snaha obžalovaného, aby poškodený opustil priestor v dome, ktorý neužíval a do ktorého vošiel bez povolenia resp. pozvania.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. na základe toho, že bolo súdom zistené, že skutok nie je trestným činom sa uplatní, ak sa skutkový dej uvedený v obžalobe síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo nie je trestným činom, a to v dôsledku okolností vylučujúcich protiprávnosť činu.

Vyhodnotiac všetky kritériá pre určenie stupňa závažnosti činu spáchaného obžalovaným T. X. P., tieto súd vyhodnotil ako nepatrné.

Zároveň súd konštatuje, že konaním obžalovaného nedošlo ani k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, nakoľko v jeho konaní jednoznačne a nad všetky pochybnosti, absentuje jeho subjektívna stránka, teda že jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví u poškodeného.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a preto obžalovaného T. X. P. spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por., v celom rozsahu oslobodil.

Napriek tomu, že si poškodený T. X. X. uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas, v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por., v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, má súd povinnosť vždy poškodené strany s ich nárokom na náhradu škody, odkázať na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici